

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Štěpána Výborného a Jana Kratochvíla v právní věci

žalobce: **Retail Park Litoměřice, s.r.o.**, IČ: 04744781
sídlem Vinařská 460/3, Pisárky, Brno
zastoupen zmocněncem Ing. Martinem Philippem
bytem Lysinská 345/39, Praha 4

proti

žalovanému: **Finanční úřad pro hlavní město Prahu**
sídlem Štěpánská 619/28, Praha 1

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného

takto:

- I. Žaloba s e z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce podal u Městského soudu v Praze žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, který dle jeho tvrzení spočíval v tom, že mu nebyla stanovena lhůta k vyjádření a nebylo mu umožněno vyjádřit se ke změně výsledku kontrolního zjištění v rámci daňové kontroly na daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2014 a že návazně na to byla tato daňová kontrola nezákonně ukončena. Uvedl, že daňová kontrola k dani z příjmů právnických osob

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

za zdaňovací období roku 2014 byla zahájena dne 9. 6. 2017. Přípisem ze dne 8. 4. 2020 mu žalovaný sdělil výsledek kontrolního zjištění. K tomuto výsledku kontrolního zjištění podal žalobce vyjádření. Následně mu dne 13. 5. 2020 bylo doručeno sdělení termínu projednání zprávy o daňové kontrole. Dne 19. 5. 2020 bylo žalobci poskytnuto stanovisko žalovaného k jeho vyjádření k výsledku kontrolního zjištění. V tomto stanovisku žalovaný vyhověl námitce žalobce ohledně nesprávného výpočtu výše průměrného denního stavu vlastního kapitálu, došlo tedy ke změně výsledku kontrolního zjištění. Zpráva o daňové kontrole, která byla žalobci předložena k projednání dne 20. 5. 2020, obsahovala změněné výsledky kontrolního zjištění, v důsledku čehož došlo ke změně částky, o kterou měl být zvýšen základ daně za zdaňovací období roku 2014. Původní částka byla stanovena na ve výši 12 217 383,22 Kč a po změně činila 12 045 307,40 Kč. Změnou výsledku kontrolního zjištění došlo k naplnění obsahu § 88 odst. 3 zákona č.280/2009 Sb. daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen daňový řád). V důsledku uvedeného postupu žalobce neměl dostatečný prostor pro vyhodnocení změněných závěrů, nemohl se seznámit detailně se zněním zprávy o výsledku kontroly a změněným výpočtem a nemohl na tyto skutečnosti reagovat. Proti tomuto postupu podal žalobce stížnost, která byla shledána žalovaným jako nedůvodná (vyřízení stížnosti č. j. 4531417/20/2001-62050-106368).

2. Žalobce své tvrzení o nezákonném zásahu odůvodňoval odkazem na § 88 odst. 3 daňového řádu s tím, že přiměřená lhůta musí být daňovému subjektu poskytnuta k vyjádření i za situace, že se již jednou k výsledkům kontrolního zjištění vyjadřoval a to tehdy, jestliže na základě tohoto původního vyjádření dospěl správce daně ke změně výsledku kontrolního zjištění. Žalobce v této souvislosti odkazoval na komentářovou literaturu k daňovému řádu, ve které je jednoznačně vyjádřeno, že povinnost správce daně stanovit lhůtu k vyjádření se uplatní jak u prvního výsledku kontrolního zjištění, tak u změněného výsledku kontrolního zjištění. Žalobce poukázal na to, že mu žalovaným nebyla stanovena žádná lhůta a ke změněnému výsledku kontrolního zjištění nebylo jeho zástupci umožněno ani vyjádření v rámci projednání zprávy o výsledku kontroly. Dle žalobce i důvodová zpráva k § 88 daňového řádu potvrzuje jeho názor, že neposkytnutí lhůty k vyjádření ke změněným výsledkům kontrolní kontroly představuje porušení zákona. Žalobce dále odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 8. 2017 sp. zn. 7Afs 68/2017, ze kterého jednoznačně vyplývá, že se jedná o intenzivní zásah do práv daňového subjektu. Nestanovení dostatečné lhůty je v rozporu se zásadami přiměřenosti a zdrženlivosti, které žalovaný nerespektoval. Žalovaný žalobci znemožnil vyjádřit se ke změněnému výsledku kontrolního zjištění a to přesto, že změnou nedošlo k plnému vyhovění požadavkům žalobce, jak je navrhoval v původním vyjádření. Žalobce rovněž vyjádřil nesouhlas s vyřízením stížnosti proti postupu správce daně, neboť v této věci se nejednalo o zřejmou nesprávnost, respektive početní chybu.
3. Z důvodu uvedených v žalobě žalobce navrhl, aby soud rozhodl, že nestanovení lhůty k vyjádření se a neumožnění vyjádřit se ke změněnému výsledku kontrolního zjištění v rámci daňové kontroly na daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2014 a navazující nezákonné ukončení této daňové kontroly je nezákonným zásahem. Žalovanému se zakazuje, aby v tomto nezákonném zásahu pokračoval. Zrušuje se ukončení daňové kontroly na daň z příjmů právnických

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

osob za zdaňovací období roku 2014 a žalovanému se přikazuje umožnit žalobci vyjádřit se ke změně výsledku kontrolního zjištění v rámci této daňové kontroly. Pro případ, že by soud posoudil zásah žalovaného jako ukončený, žalobce navrhl, aby soud rozhodl, že se určuje, že nestanovení lhůty k vyjádření se a neumožnění vyjádřit se ke změně výsledku kontrolního zjištění v rámci daňové kontroly na daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2014 a navazující na zákonné ukončení této daňové kontroly je nezákonným zásahem. V obou případech žalobce navrhl, aby soud rozhodl o povinnosti žalovaného nahradit mu náklady řízení spočívající v zaplacení soudního poplatku a nákladech právního zastoupení.

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě popsal průběh daňového řízení s tím, že dne 22. 5. 2020 byl vydán dodatečný platební výměr, kterým byla žalobci na základě zjištění z předmětné daňové kontroly dodatečně vyměřena daňová povinnost. S odkazem na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu uvedl, že žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu lze proti tomuto zásahu brojit jen do doby, než je daňová kontrola ukončena a než jsou vydány platební (dodatečné platební) výměry. Je-li platební výměr vydán, může daňový subjekt namítat nezákonné postupy správce daně uskutečněné při daňové kontrole v odvolání proti těmto platebním výměrům, respektive v následně podané žalobě proti těmto daňovým rozhodnutím. Žalovaný odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu, které uvedenou problematiku řešily a ze kterých vycházel. Dále zdůraznil, že podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu může být nezákonným zásahem zahájení i provádění daňové kontroly, pokud tím správce daně přímo zasahuje do právní sféry daňového subjektu. Pokud však jde o ukončení daňové kontroly, nemůže se jednat o nezákonný zásah. Adekvátním prostředkem ochrany práv žalobce v daném případě není tedy zásahová žaloba, ale žaloba proti správnímu rozhodnutí, to je dodatečnému platebnímu výměru, respektive rozhodnutí o odvolání. Odvolací řízení v době vypracování vyjádření nebylo dosud skončeno.
5. V další části vyjádření se žalovaný k tvrzením žalobce vyjádřil věcně s tím, že změna výsledku kontrolního zjištění spočívá v odstranění početní chyby a to ve prospěch daňového subjektu na jeho vlastní návrh. Skutkové ani právní hodnocení výsledku kontrolního zjištění nebylo změněno. Početní korekce nebyla pro žalobce překvapivá ani neočekávaná, byla učiněná v jeho prospěch a na jeho návrh. Poskytnutí lhůty k seznámení se s upraveným výsledkem kontrolního zjištění nemělo opodstatnění. S uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud žalobu odmítl a pokud neshledá důvody k takovému postupu, aby byla žaloba zamítnuta.
6. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, ve které odkázal na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2016 č. j. 1Afs 183/2014-55, ze kterého dle jeho názoru vyplývá, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem směřující proti způsobu provedení daňové kontroly může probíhat současně vedle žaloby proti rozhodnutí správního orgánu. Nezákonnost úkonů učiněných v průběhu daňové kontroly lze namítat jak v žalobě proti rozhodnutí, tak samostatně v zásahové žalobě, přičemž nevyužití zásahové žaloby nevylučuje uplatnění námitek žalobě proti rozhodnutí. Zrcadlově možnost uplatnění námitek v odvolacím řízení, případně v žalobě proti rozhodnutí nemůže být překážkou pro podání zásahové žaloby a tyto prostředky soudní ochrany jsou

k dispozici vedle sebe. Žalobce dále zdůraznil, že lze brojit proti konkrétním úkonům správce daně v rámci kontroly, v takovém případě soudní ochrana směřuje k zajištění toho, aby správce daně uplatňoval své pravomoci v souladu se zákonem. Pro posouzení věci je rozhodné, že žalobce nebrojí proti výsledku kontroly, nýbrž proti jednání správce daně při kontrole. Pokud se jedná o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 10. 2020, č. j. 10Afs 218/2020-36, k tomu žalobce uvedl, že tento se v některých částech argumentačně odchýlil od rozhodovací praxe a některá tvrzení v něm uvedená jsou v rozporu s názory uvedenými rozšířeným senátem v dříve uvedeném usnesení. Žalobce zdůraznil, že jeho cílem je dosáhnout rozhodnutí soudu, kterým by bylo žalovanému zakázáno, aby pokračoval v nezákonném zásahu a bylo mu uloženo zrušení ukončení daňové kontroly a přikázáno mu, aby umožnil žalobci se ke změněnému výsledku kontrolního zjištění vyjádřit.

7. Podle §82 s.ř.s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
8. V daném případě není mezi účastníky sporu o tom, že u žalobce proběhla daňová kontrola, že žalobce byl žalovaným seznámen s výsledky kontrolního zjištění, že byla mu stanovena lhůta k vyjádření se k těmto výsledkům. Žalobce se k těmto výsledkům vyjádřil, poté mu bylo sděleno, že správce daně se jeho námitkami zabýval, že ověřil námitku k výpočtu koeficientu a provedl opravu ve prospěch daňového subjektu, ve zbytku se s námitkami neztotožnil. Stanovisko správce daně k jednotlivým bodům vyjádření k výsledku kontrolního zjištění bylo zasláno daňovému subjektu k seznámení. Dne 20. 5. 2020 byla pak projednána zpráva o daňové kontrole. Při projednání výsledků kontroly byl zástupce žalobce seznámen s důvody změny výpočtu částky doměřované daně ve prospěch daňového subjektu s tím, že právní názor správce a ani výsledek kontrolního zjištění se tím nemění, že úprava spočívá v odstranění zřejmé početní chyby ve prospěch daňového subjektu na jeho návrh. Zástupci byl dán prostor vyjádřit se k výsledku kontrolního zjištění, to je ke skutkovému a právnímu hodnocení správce daně, v tomto ohledu ke změně výsledku kontrolního zjištění nedošlo, proto již nelze navrhopat jeho další doplnění. V protokolu o projednání je dále zaznamenáno, že zástupce daňového subjektu požadoval, aby byla poskytnuta lhůta 15 dnů k seznámení se se změněnými výsledky kontrolního zjištění a aby zpráva byla projednána až po uplynutí této lhůty. Tomuto požadavku nebylo ze strany správce daně vyhověno. Projednání výsledku kontroly bylo ukončeno s tím, že zástupce žalobce převzal originál podepsané zprávy o daňové kontrole. Do protokolu zástupce daňového subjektu uvedl, že považuje ukončení daňové kontroly za nezákonné, bude-li mít správce daně za to, že podpisem zprávy o kontrole došlo k ukončení kontroly.
9. Vztahem mezi prováděním daňové kontroly a možností podat žalobu na ochranu před nezákonným zásahem se zabývala judikatura správních soudů opakovaně se závěrem, že je třeba rozlišovat, zda je jako nezákonný zásah označeno samo provádění kontroly jako celku nebo zda jsou jako nezákonný zásah označeny jednotlivé úkony správce daně činěné v průběhu daňové kontroly.

10. V této věci žalobce jako nezákonný zásah označil nestanovení lhůty k vyjádření se a neumožnění vyjádřit se ke změněnému výsledku kontrolního zjištění a navazující nezákonné ukončení daňové kontroly. Za nezákonný zásah žalobce tedy považuje postup finančního úřadu při ukončování daňové kontroly, nikoliv daňovou kontrolu jako celek.
11. Zásahová žaloba není univerzálním prostředkem ochrany proti *jakémukoliv* úkonu správního orgánu, je subsidiárním prostředkem ochrany vůči jiným druhům žalob dostupným ve správním soudnictví. Zásahová žaloba tedy plní roli prostředku ochrany tam, kam ochrana žalobou proti rozhodnutí podle § 65 a násl. s. ř. s. nedosáhne.
12. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 16. 11. 2016, čj. 1 Afs 183/2014-55, k otázce přípustnosti žaloby na ochranu před nezákonným zásahem při daňové kontrole uvedl, že *případá v úvahu ochrana před tím, že daňová kontrola byla vůbec zahájena nebo že vůbec probíhá. Součástí zákonných limitů kontroly jsou totiž časové i jiné podmínky jejího zahájení a provádění (zejména zahájení a provádění kontroly jen ve lhůtě pro stanovení daně, viz zejm. § 148 odst. 3 daňového řádu, a zahájení opakované daňové kontroly jen za splnění podmínek podle § 85 odst. 5 daňového řádu). Dále lze brojit proti konkrétním úkonům správce daně v rámci kontroly, zejména proti konkrétním excesům ze zákonných mezí při zásazích do soukromé sféry daňového subjektu, například při zjišťování skutečností a zajišťování důkazů v podnikatelských prostorách, event. obydlí daňového subjektu postupem podle § 86 odst. 4 ve spojení s § 81 odst. 1 daňového řádu. Konečně je daňový subjekt oprávněn zásahovou žalobou brojit proti nezákonné nečinnosti správce daně při kontrole. Pomocí zásahové žaloby nicméně nelze docílit „předstižného“ posouzení zákonnosti takových jednotlivých procesních úkonů správce daně, které samy o sobě nemají povahu zásahu ve smyslu § 82 s. ř. s., ale jejichž zákonnost může mít význam při posuzování zákonnosti případného rozhodnutí, jímž by na základě zjištění z daňové kontroly byla stanovena daň (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2006, č. j. 8 Aps 2/2006 - 95, podle něhož „prostřednictvím žaloby na ochranu před nezákonným zásahem nelze podrobovat testu zákonnosti jednotlivé procesní úkony správního orgánu, které zpravidla směřují k vydání rozhodnutí a samy o sobě nepředstavují zásah do práv účastníka řízení“.*
13. Jak uvedli i účastníci řízení zcela obdobný případ řešil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 10. 2020, č. j. 10 Afs 218/2020-36, kdy žalobce podal žalobu na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, který měl spočívat v postupu žalovaného, který žalobci neposkytl požadovanou patnáctidenní lhůtu k vyjádření k výsledkům daňové kontroly a namísto toho vydal dodatečné platební výměry.
14. V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud k dané problematice vyslovil, že *nezákonná daňová kontrola a s ní spojené požadavky jsou ve svém celku ve vztahu k daňovému subjektu zpravidla natolik invazivní, že lze hovořit o přímém zkrácení na právech ve smyslu § 82 s. ř. s. Bez poskytnutí ochrany proti probíhající nezákonné daňové kontrole formou žaloby podle § 82 s. ř. s. by byly kontrolované subjekty ponechány napospas možné svévoli veřejné moci, zejména pokud by kontrola nevyústila v žádné správní rozhodnutí, které by bylo možné napadnout (základní) žalobou proti rozhodnutí upravenou v § 65 násl. s. ř. s. NSS připouští, že zásahovou žalobou „lze*

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

brojit proti konkrétním úkonům správce daně v rámci kontroly, zejména proti konkrétním excesům ze zákonných mezí při zásazích do soukromé sféry daňového subjektu, například při zjišťování skutečností a zajišťování důkazů v podnikatelských prostorách, event. Obydlí daňového subjektu postupem podle § 86 odst. 4 ve spojení s § 81 odst. 1 daňového řádu“ (viz cit. Usnesení rozšířeného senátu 1 Afs 183/2014, ALGON PLUS, bod 42). Jde tedy vesměs o mimořádně invazivní úkony správce daně typu prohlídek v podnikatelských prostorách, provádění místního šetření v daňovém řízení (rozsudek ze dne 20. 8. 2008, čj. 1 Aps 1/2008-59), anebo třebas zásahy do práva na informační sebeurčení podnikatele (náleze ze dne 15. 5. 2018, sp. zn. II. ÚS 635/18, EUROVIA, kde šlo o dlouhodobé zadržování dokumentů obchodní společnosti). Přezkoumání zákonnosti vedení daňového řízení v rámci řízení o ochraně před nezákonným zásahem by však bylo přezkumem předčasným a odporujícím systematické soudnímu řádu správního. Rozšířený senát potvrdil, že pomocí zásahové žaloby „nelze docílit ‚předstižného‘ posouzení zákonnosti takových jednotlivých procesních úkonů správce daně, které samy o sobě nemají povahu zásahu ve smyslu § 82 s. ř. s., ale jejichž zákonnost může mít význam při posuzování zákonnosti případného rozhodnutí, jímž by na základě zjištění z daňové kontroly byla stanovena daň“ (usnesení rozšířeného senátu ve věci ALGON PLUS, bod 42). Nejvyšší správní soud dále v citovaném rozsudku uvedl, že pojetí soudu jako supervizora správního orgánu, průběžně monitorujícího postupy veřejné správy, je v rozporu se základními principy soudního řízení správního, především s principem subsidiarity (§ 5 s. ř. s.). Především je však v rozporu se základními zásadami demokratického právního státu, zejména s principem dělby moci (čl. 2 odst. 1 Ústavy) – zde dělby moci mezi justici a exekutivu (shodně cit. věc 10 Afs 304/2019, Hortim, bod 21). [Jak shrnul Ústavní soud, je třeba odlišit na jedné straně procesní úkony správního orgánu, jejichž účinek se může (mimo samotný průběh řízení) ve sféře účastníka projevit jen v souvislosti s výsledným rozhodnutím, a naproti tomu na straně druhé procesní úkony či opomenutí správního orgánu, „jejichž důsledek se neprojeví nutně v podobě výsledného rozhodnutí, ale které jsou způsobilé účastníka zasáhnout samy i jinak než prostřednictvím takového rozhodnutí“. Jen proti posléze uvedené skupině lze připustit zásahovou žalobu. Naproti tomu proti procesním úkonům správního orgánu, které nemohou dotčenou osobu zasáhnout samostatně, ale až v návaznosti na výsledné správní rozhodnutí, je soudní ochrana poskytována až prostřednictvím žaloby proti rozhodnutí správního orgánu (náleze ze dne 14. 1. 2020, sp. zn. III. ÚS 2383/19, ZCZ, body 32, 33 a 35). Je tedy zřejmé, že postup žalovaného, který (údajně) stěžovateli neposkytl požadovanou patnáctidenní lhůtu k vyjádření k výsledkům daňové kontroly, nemohl být nezákonným zásahem. Seznámení daňového subjektu s výsledkem kontrolního zjištění (§ 88 odst. 2 daňového řádu) a na něj navazující lhůta k vyjádření k tomuto výsledku (§ 88 odst. 3 daňového řádu) vytvářejí procesní záruku náležitě zjištěného skutkového stavu během daňové kontroly. První z právě jmenovaných ustanovení slouží k seznámení daňového subjektu s podklady, z nichž se bude vycházet při zpracování zprávy o daňové kontrole. Jeho prostřednictvím se výsledek kontrolního zjištění předkládá daňovému subjektu k eventuálnímu vyjádření (srov. obdobně § 36 odst. 3 správního řádu). Smyslem § 88 odst. 3 daňového řádu je naproti tomu koncentrovat kontrolní postup ve vztahu k doplňování kontrolních skutkových zjištění (rozsudek ze dne 8. 9. 2016, čj. 10 Afs 103/2016-45, věc PD TECHNOLOGIE, bod 11). Pokud na základě kontrolního zjištění bude doměřena daň, byť byla předtím porušena procesní práva daňového subjektu (např. procesní práva

vyjmenovaná v § 88 daňového řádu), může daňový subjekt uplatnit své výhrady v rámci odvolání. Nepomůže-li mu odvolací orgán, může se proti procesním pochybením bránit v žalobě proti rozhodnutí podle § 65 násl. s. ř. s. Porušení práv dle § 88 daňového řádu není s to účastníka řízení zasáhnout jinak než prostřednictvím eventuálního doměření daně (nález III. ÚS 2383/19, bod 31).

15. Shora citované závěry lze v plném rozsahu vztáhnout i na daný případ, neboť žalobcem tvrzený zásah měl rovněž spočívat v nestanovení a v neposkytnutí lhůty k vyjádření. Stejně závěry pak platí i pro žalobcem vymezené nezákonné ukončení daňové kontroly. Ve všech těchto případech se jedná o procesní úkony správce daně, které jsou způsobilé zasáhnout žalobce pouze prostřednictvím následně vydaného dodatečného platebního výměru. Má-li tedy žalobce za to, že došlo k takovému porušení daňového řádu, které má za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé (doměření daně), může své námitky uplatnit v rámci odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru, případně v žalobě proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství. Tento závěr není v rozporu s právním názorem vysloveným ve shora uvedeném usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2016, čj. 1 Afs 183/2014-55, neboť i v tomto usnesení, které řešilo možnost podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem ve vztahu k daňové kontrole, soud s odkazem na další judikaturu rozlišil v rámci daňové kontroly úkony, které mohou a mají být řešeny jako nezákonný zásah, a úkony, které nemohou a nemají být soudy samostatně řešeny v rámci žalob na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu.
16. Ze všech shora uvedených důvodů soud žalobu podle § 87 odst. 3 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl. Soud rozhodl bez nařízení jednání, když účastníci řízení s tímto postupem souhlasili.
17. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému náklady řízení nevnikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 15. prosince 2021

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu